

Cara i creu del tripartit

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 6.05.08

La majoria de l'opinió publicada proclama amb trompetes i des de fa temps que el tripartit és un fracàs i que els partits que el formen --en especial, el PSC-- estan perjudicats per la seva debilitat amb Madrid. Però els resultats electorals i les enquestes (la d'EL PERIÓDICO, per exemple) diuen una cosa diferent.

L'opinió publicada va sentenciar que la gran manifestació pel dret a decidir i contra la gestió de Rodalies --que van animar tant CiU i ERC com també ICV-- mostrava l'auge del sobiranisme. El balanç ha estat un milió de persones al carrer pel dret a decidir i 400.000 vots nacionalistas menys el 9-M.

Ara l'opinió publicada dictamina que el tripartit està en crisi i que la gestió de la sequera ha estat catastròfica. Però l'opinió pública diu gairebé el contrari. Montilla és considerat un bon president pel 55,5% (davant del 33,4%). I el saldo d'opinions positives ha saltat de 10 punts el mes de gener a 22,1. I la gestió de la Generalitat és aprovada pel 31,9% (enfront del 21,4%), de manera que el saldo favorable també millora, tot i que no tant, de 8,8 a 10,5 punts. I fins i tot en la crisi de l'aigua les bones opinions sobre la gestió de la Generalitat (34,1%) superen les dolentes en 2,7 punts. I ni més ni menys que el 81% aprova la interconnexió del minitransvasament amb l'àrea de Barcelona.

Però és veritat que el tripartit es balanceja massa. Que ERC i IC es manifestin pel dret a decidir mentre que el Govern "no ho sap, no

contesta", indica més oportunisme que cohesió. I encara que la gestió és aprovada (31,9 contra 21,4%), un immens 45,3% creu que no és ni bona ni dolenta. No la suspèn però tampoc li dóna suport. Passa. ¿Per què? Una raó és que el 72,9% dels enquestats (el 69,7% dels seus electors) creuen que ERC està en crisi. I la meitat d'aquests opinen que afectarà l'estabilitat del tripartit.

Els optimistes confien que ERC tanqui la seva crisi en el pròxim congrés i el tripartit remunti. I addueixen que la intenció de vot d'Esquerra per a les catalanes no és dolenta. Baixa, però poc, del 14% del vot el 2006 a l'11,8%; i de 21 a 17-18 diputats. Res a veure amb la caiguda de més de la meitat dels vots (349.000), i de 8 a 3 diputats, de les espanyoles. Però a Esquerra hi ha guerra de líders, confusió i ningú sap què acabarà passant.

I encara que ERC marxi, el tripartit té davant seu un desafiament immens. Tirar endavant el finançament de l'Estatut exigeix que el PSC arrossegui Zapatero, Solbes i Chaves. O un pacte a mort amb CiU. Cap de les dues coses serà fàcil. I un govern que no sedueix els mitjans tampoc inspira confiança. Tenir sempre en contra l'opinió publicada implica no saber convèncer. Ni manar. En suma, governar amb impotència. A mitges.